

Pohlednice

Hmi G D
Z cest mých po světě se vracím, moje lásky, D
G D/F# Emi D
v botách z Mexika a v blůze z Valencie,
D G D A
jež se přimyká jak prsty světlovlásky
A Emi A
k mojí hrudi tam, kde temně srdce bije.

Sklenku z Place Pigalle a snítku manzanity,
jak jen přšelo, jak hořely mi líce,
bylo přetěžké v slova změnit city
a všechny krásy světa vplést do pohlednice.

A D G A D A

Včera navečer mne objímala žena,
A D G A
ale znělo to, jako když potápí se loď,
D G A

a pak zmizela a s ní barva neproměnná.

A G

Kde se skrýváš, družko hadů,

D

krásná prý neznámá,

G

snad v sklepech Stalingradu,

D A

v bílých zdech Alama?

G

Jen pojd...

Z cest mých po světě se vracím zase domů,
plný tequily od Tehuantepecké šije,
sám a opilý a nepodobný tomu,
kdo si čechrával svá pířka ironie.

Křížek z kláštera tam na Athoské hoře,
srdcem v Cies a duší ve španělské botě,
kdy mi nesmírné a nenechavé moře
je jen průvodčím vsí touhy po životě.

Včera navečer jsem zamknul na petlici,
to že nikomu nic není do mé samoty,
jen jedna píseň pořád cloumá okenicí.
Tenkrát v krčmě v Nikopoli
nebo snad v Samaře,
mi ji voják s bílou holí
vykřičel do tváře.

Bude noc, Amiens se barví dozlatova,
píšu o lodkách na slavné řece Somme,
přítom netuším, zda veškerá ta slova
nejsou jen pochybnosti o tobě a o mně.
A ty?